

РЕШЕНИЕ

№ 1605

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **12015** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция за хората с увреждания от [населено място] срещу Решение № 20227795 от 16.10.2020 година, постановено по н.а.х.дело №6100/2020 година, 17 състав по описа на СРС отменящо Наказателно постановление № 109/0023-4362/23.07.2018 година, издадено от Изпълнителен директор на Агенцията на хората с увреждания, с което на [фирма] на основание чл.54а от ЗИХУ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.12,ал.2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъка по чл.35 г ,ал.1 от ЗИХУ.

В касационната жалба се навеждат доводи за необоснованост на обжалваното решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че няма посочена дата на извършване на нарушението, като същото е извършено чрез бездействие и непосочването на датата на извършване на нарушението не представлява съществено нарушение на административно- производствените правила, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице.Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.Претендира се и заплащане на

юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката на ответника по касация..

В съдебно заседание, касаторът- Агенция на хората с увреждания, редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Ответникът по касация– [фирма] [населено място],редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае да бъде потвърдено решението на СРС.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

От доказателствата по делото е установено, че на 09.02.2018 година в сградата на Агенцията за хората с увреждания в [населено място] съгласно изготвен Констативен протокол № 1 на комисия, назначена със Заповед № 0023-0673 от 08.02.2018 година на Изпълнителен директор на Агенцията на хората с уврежданията е установено, че [фирма] в качеството си на търговец на медицински изделия не е изпълнил задължението си в срок до 30.10.2017 година да представи в Агенцията за хората с увреждания анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро за текущата година. След получаване на протокола служител от Агенцията приел, че ответникът по касация е извършил нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицинските изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /Наредбата и до дружеството е изпратена Покана за явяване за съставяне на АУАН за така констатираното нарушение, получена от дружеството на 01.03.2018 година, но в указания срок, то не изпратило свой представител в Агеницията. На 26.03.2018 година за нарушение на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата е съставен АУАН срещу ответника по касация 15.05.2018 година, предявен за подпис и подписан от представител на нарушителя на 15.05.2018 година. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН от страна на дружеството е подадено писмено възражение, в което се претендира приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като е посочено, че това е първо нарушение за дружеството и то е проверявано многократно от служители на Агенцията за хората с увреждания, а управителят е мислел, че анализът е изпратен в законовия срок, като след поканата е изпратен отново.

Въз основа на АУАН, на 23.07.2018 година е издадено Наказателно постановление, с което на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева за нарушение на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата на основание чл.54а от Закона за интеграция на хората с увреждания- за това , че ответникът по касация не е изпълнил задължението си за представяне ежегодно до 30 октомври на текущата година на анализ на цените,съобразно фактурите,издадени от търговците на дребно.

СРС е анализирал приложените по делото доказателства и на тази плоскост е приел, че при издаване на Наказателното постановление е допуснато съществено

процесуално нарушение, изразяващо се в неконкретизиране на нарушението и най-вече в липсата на посочена дата на извършване на нарушението, като в наказателното постановление само е посочено, че ответникът по касация не е изпълнил задължението си в срок до 30 октомври на текущата година да представи анализ на цените на продаваните медицински изделия, но нарушението не е било извършено на 30 октомври /когато е последният ден, в който законосъобразно може да се изпълни това задължение/, но не е посочено за коя година точно се отнася неподаване на информация дали за 2018 година – която текущата година или за друг период, посочен в АУАН и в Констативния протокол. Датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на наказателното постановление и играе съществена роля не само по отношение на наказаното лице, но и по отношение на давностните срокове. Тази липса на дата на извършване на нарушението, прави издаденото наказателно постановление незаконосъобразно, подлежащо на отмяна и като е достигнал до тези правни изводи СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба – отхвърлена като неоснователна.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по касация не е депозирал искане за присъждане на разноски. Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20227795 от 16.10.2020 година, постановено по н.а.х.дело №6100/2020 година, 17 състав по описа на СРС.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

